

Sygn. akt V KZ 57/13

POSTANOWIENIE

Dnia 13 sierpnia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Stępka

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu bez udziału stron

w dniu 13 sierpnia 2013 r.,

w sprawie R. G.

zażalenia skazanego na zarządzenie Przewodniczącego Wydziału V Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w K., z dnia 2 lipca 2013 r., o odmowie wyznaczenia skazanemu obrońcy z urzędu w postępowaniu kasacyjnym i odmowie przyjęcia kasacji,
na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w K. z dnia 30 marca 2010 r., R. G. został skazany za przestępstwo z art. 178a § 1 k.k. na karę roku pozbawienia wolności, której wykonanie zawieszono warunkowo na okres próby wynoszący 5 lat. Wyrok ten nie został zaskarżony przez strony i uprawomocnił się w dniu 7 kwietnia 2010 r. W dniu 25 marca 2013 r., tenże Sąd zarządził na podstawie art. 75 § 2 k.k. wykonanie tej kary wobec skazanego.

Rozpoznając zażalenie skazanego na to orzeczenie, Sąd Okręgowy w K. postanowieniem z dnia 9 maja 2013 r., utrzymał zaskarżone postanowienie w mocy.

Dwoma kolejnymi pismami z dnia 26 maja 2013 roku (data wpływu do Sądu Okręgowego – 31 maja 2013 r.) skazany wystąpił o przydzielenie mu obrońcy z

urzędu oraz złożył kasację od w/w postanowienia Sądu Okręgowego w K. Zarządzeniem Przewodniczącego Wydziału V Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w K. z dnia 2 lipca 2013 r., odmówiono wyznaczenia skazanemu G. obrońcy z urzędu w postępowaniu kasacyjnym, a nadto odmówiono przyjęcia kasacji. Podstawą tego rozstrzygnięcia były przepisy art. 519 k.p.k. oraz art. 530 § 2 k.p.k. w zw. z art. 429 § 1 k.p.k. Zarządzenie to zaskarżył przedmiotowym zażaleniem skazany podnosząc w nim argumenty, mające w jego przekonaniu świadczyć o rażącej surowości kary, której wykonanie zarządzono. W tym kontekście zarzucił, iż zaskarżone kasacją postanowienie spowodowało prawne utrudnienia w trybie odbywania przez niego innej kary. W konkluzji skazany wniósł o „kasację” w/w postanowienia lub jego zmianę poprzez ponowne warunkowe zawieszenie kary pozbawienia wolności orzeczonej w sprawie II K .../10.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie jest bezzasadne w stopniu oczywistym i nie zasługiwało na uwzględnienie. Trafnie podniesiono w zaskarżonym zarządzeniu, iż zgodnie z treścią art. 519 k.p.k. kasacja może być wniesiona tylko od prawomocnego wyroku sądu odwoławczego kończącego postępowanie. A zatem należy podkreślić, że jednocześnie na mocy wymienionego przepisu kasacja nie przysługuje od prawomocnych postanowień sądu odwoławczego - nawet gdyby posiadały, jak w niniejszym przypadku, cechy kończących postępowanie. Sens językowy art. 519 k.p.k. jest jasny i nie budzi wątpliwości, zaś jego interpretacja jest powszechnie akceptowana zarówno w doktrynie, jak i orzecznictwie sądowym (por. Kodeks postępowania karnego. Tom III. Wyd. 4, pod red. P. Hofmańskiego, Warszawa 2012, str. 204 – 205, teza 4; postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 6 października 2011 r., III KZ 67/11, Lex Nr 1044043, z dnia 7 stycznia 2010 r., WZ 55/09, OSNKW – R 2010, z. 1, poz. 15, z dnia 30 czerwca 2010 r., III KZ 50/10, OSNKW – R 2010, z. 1, poz. 1341, z dnia 2 października 2007 r., II KZ 33/07, Lex Nr 476229). Powyższe ograniczenie nie dotyczy natomiast podmiotów uprawnionych do wnoszenia tzw. kasacji specjalnych, (nadzwyczajnych), mianowicie Prokuratora Generalnego i Rzecznika Praw Obywatelskich (art. 521 k.p.k.). Jest rzeczą bezsporną, iż w przedmiocie zarządzenia wykonania kary pozbawienia wolności, której wykonanie było uprzednio warunkowo zawieszane,

Sądy obydwu instancji orzekały postanowieniami, a nie wyrokiem. Zgodnie z obowiązującą procedurą odpowiednim środkiem służącym do kwestionowania rozstrzygnięć sądowych wydanych w formie postanowienia jest zażalenie (art. 459 § 1 i 2 k.p.k.). Z tego trybu zainicjowania kontroli instancyjnej postanowienia Sądu Rejonowego w K. z dnia 25 marca 2013 roku skazany wówczas skorzystał.

Mając na uwadze wszystkie podniesione powyżej okoliczności Sąd Najwyższy orzekł jak w części dyspozytywnej postanowienia.